

[Poul Møller.]

traktatværk med de rettigheder, det giver, men uden forpligtelserne? Og det er, ligesom man spørger lidt med mulighederne for, at vi gennem tillægsprotokoller og undtagelsesbestemmelser kunne nå frem til, at vi fik en sådan stilling, at vi i virkeligheden ikke mærkede noget til ulemperne, men kunne få alle fordelene. Jeg er glad for, at den højtærede udenrigsminister i går gjorde ganske klart, at vi ikke kan forvente sådanne væsentlige undtagelser, der gør, at Romtraktatens forpligtelser og dens byrder slet ikke kommer til at hvile på det danske folk. Vi må tage ubehagelighederne med. Man må ikke overvurdere de muligheder, vi kan få ved protokolltilførsler, men vi er naturligvis rede til i det udvalg, der bliver nedsat, at arbejde for at få sådanne protokolltilførsler, sådanne ændringer for Danmarks vedkommende, som er mulige, og som kan give os — særlig i overgangsperioden — en vis tid til at indleve os i det, der skal foregå. Vi er også klar over, at for Grønlands og Færøernes vedkommende er det vel oplagt, at vi vil kunne få sådanne særprotokoller. Alt dette er vi rede til at samarbejde om i det udvalg, der er foreslået nedsat.

Vi vil i det hele taget lægge vægt på, at de parlamentariske partier deltager i udfyldningen af de rammer, der er udstukket i Romtraktaten. Efterhånden som disse skal udfyldes i form af konkrete forpligtelser og konkrete aftaler, må det være sådan, at denne udfyldning finder sted efter forhandling med folketingets partier. Så vil man måske sige, at grundloven ikke kræver dette, når den siger, at $\frac{5}{6}$ af folketingets medlemmer skal være enige om suverænitetsafkald, og man kan vel fra regeringens side sige, at $\frac{5}{6}$ -reglen kun skal respekteres, når vi tiltræder Romtraktaten, medens den ikke skal respekteres, når vi skal udfylde denne traktat, når man skal skabe landbrugsordningen, når man skal skabe etableringsret o. s. v. Jeg mener, at det må være i grundlovens ånd, at hver gang vi

ved udfyldning af traktaten skal give afkald på suverænitet, må vi også drøfte det indbyrdes, så må der være et bredt parlamentarisk grundlag for beslutningen ikke blot af hensyn til denne grundlovsbestemmelse, men også fordi vi derigennem binder fremtidige regeringer, binder fremtidige folketing til de ordninger, der er truffet inden for Romtraktatens rammer.

Derfor tillægger jeg det — i første omgang drejer det sig vel især om landbrugs spørgsmål og eventuelle tilføjelser til toldsatserne — overordentlig betydning, at vi i det udvalg, der bliver nedsat, kan nå frem til samarbejde om alle disse problemer, som tilslutningen til Romtraktaten aktualiserer for det danske folketing.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup udtalte sig til sidst om en dagsorden, han agtede at stille i eftermiddagsmødet. Min gruppe deltager gerne i en beslutning, der giver den høje regering bemyndigelse til i overensstemmelse med regeringserklæringen at optage forhandlinger om Danmarks optagelse i fællesmarkedet. Det nærmere indhold i denne erklæring og de nærmere vilkår for den, som det ærede medlem hr. Per Hækkerup opregnede, synes jeg vi skal drøfte i det udvalg, det ærede medlem formodentlig begærer nedsat.

Baunsgaard: Når folketinget indkaldes ekstraordinært til en folketingsdebat som denne, giver det jo en klar fornemmelse af, at det er et ekstraordinært vigtigt emne, der er til behandling. Jeg tror ikke, at det kan understreges kraftigt nok, at det, vi står over for, er indledningen til en beslutning af en rækkevidde, som er større, end vi i mange år har kendt det. Der er ikke blot tale om Danmarks handelsmæssige placering, men om hele vor stilling i fremtidens Europa. Det er grundlaget for den danske befolknings fremtidige eksistens, økonomisk, politisk og kulturelt, der nu er til debat.

Hos flertallet af den danske befolkning har der sat sig den opfattelse, at hvis Eng-